

11 februari 2019

Afgelopen oktober schreef het Werkverband van Katholieke Homo-Pastores onderstaande brief aan de paus over het RK beleid om homoseksuele mannen uit te sluiten als kandidaten voor het priesterambt. Daar hebben we helaas geen antwoord op gekregen. Nu op 21 februari de synode in Rome begint over het seksueel misbruik in de kerk, waarbij ongetwijfeld de 'homo-factor' ter sprake zal komen, willen wij deze brief in de openbaarheid brengen. Als bijdrage in de gedachtevorming van de synodedeelnemers en ieder die daarin geïnteresseerd is.

Frans Bossink
voorzitter WKHP

Werkverband van Katholieke Homo-Pastores
www.homopastor.nl

9 oktober 2018

Dierbare paus Franciscus,

Reeds achtendertig jaar bestaat in Nederland het Werkverband van Katholieke Homo-Pastores. Dit is een vereniging van priesters, religieuzen, diakens en pastorale werkers die zelf homoseksueel zijn en die zich willen inzetten voor het welzijn van homoseksuele mensen in kerk en samenleving. Ons Werkverband telt momenteel 45 leden. Daarbij hebben wij veel contact met de 'holebipastores', onze broeders in Vlaanderen.

Aanleiding om u te schrijven is het document *Il dono della vocazione presbiterale* dat op 8 december 2016 door de Congregatie voor de Clerus werd gepubliceerd. Hierin wordt het onder uw twee laatste voorgangers ingezette beleid bevestigd om te voorkomen dat mannen die homoseksueel zijn, tot priester worden gewijd. Hoewel het document stelt dat de kerk de personen in kwestie diepgaand respecteert, wordt ook beweerd, arbitrair en ongefundeerd: "Zulke personen bevinden zich in feite in een situatie die hen ernstig verhindert om zich correct te verhouden tot zowel mannen als vrouwen." (§199) Nieuwsmedia berichtten daarbij dat uzelf in mei van dit jaar in uw vergadering met de Italiaanse Bisschoppenconferentie het weren van homoseksuele priesterkandidaten sterk zou hebben geürgeerd.

Hierbij willen wij u laten weten dat wij als leden van het Werkverband erg ongelukkig zijn met deze visie en dit beleid in verband met homoseksualiteit in relatie tot het priesterschap en dit om de volgende redenen:

1. Actueel functioneren er binnen onze kerk als priester ontelbaar véle mannen die feitelijk homoseksueel zijn. Zij doen dat op gelukkige en minder gelukkige wijze, goed en minder goed of zelfs slecht, zoals dat voor alle priesters geldt. Ook in het verleden was dit reeds het geval. *Il dono della vocazione presbiterale* gaat aan deze werkelijkheid en waarheid geheel voorbij.

2. Daarbij krijgen homoseksuele priesters in dit document impliciet echter wel de boodschap dat zij (a) daarvoor op grond van hun geaardheid eo ipso ongeschikt zouden zijn en (b) eigenlijk dus helemaal geen priester zouden dienen te zijn. Deze boodschap kan door hen gemakkelijk worden ervaren als diskwalificerend en daarmee als belastend en demotiverend wat betreft hun ambtsuitoefening. Voor onszelf is dit het geval.

3. Ons inziens is wat betreft de geschiktheid voor het priesterschap niet bepalend of iemand hetero- dan wel homoseksueel is, maar wél of iemand met de eigen seksualiteit goed weet om te gaan als seminarist en priester.

4. Heteroseksuele en homoseksuele priesterkandidaten en priesters die zich van de aard van hun seksualiteit bewust zijn, die deze aanvaarden als van God gegeven, die zich er niet over schamen, die er goed over kunnen (leren) spreken als dat goed en zinvol is en die er in hun bestaan als priester(kandidaat) goed mee om (leren) gaan, zijn in ons inziens als zodanig geen probleem maar kunnen daarentegen in verband met geloof en kerk in principe goed functioneren en waardevol zijn.

5. Priesterkandidaten en priesters die voor zichzelf en anderen hun seksualiteit ontkennen, miskennen, verdringen, kunnen zich in verband met geloof en kerk wél problematisch gaan manifesteren. Allerlei vormen van scheefgroei, misbruik en slechte omgang met anderen en met zichzelf kunnen juist daarmee samenhangen en daarvan een gevolg zijn. Behalve dat de visie zoals verwoord in *DVP* §200 ("Als het gaat om homoseksuele neigingen die slechts de uitdrukking zijn van een voorbijgaand probleem, bijvoorbeeld dat van een nog niet voltooide adolescentie, moeten die minstens drie jaar voor de diakenwijding overwonnen zijn") ons als zodanig psychologisch dubieus lijkt en een uitdrukking kan zijn van wensdenken, kan deze in de praktijk ook gemakkelijk fungeren als een uitnodiging tot verdringing, met alle mogelijke kwalijke gevolgen van dien zoals genoemd. Aldus draait de kerk dan zichzelf en homoseksuele priesterkandidaten een rad voor ogen.

6. Wij kunnen ons niet aan de indruk onttrekken dat 'Rome', de Congregatie voor de Clerus en wellicht ook uzelf, sterk de neiging heeft om, ons inziens ten onrechte, met name ambtsdragers die niet verbergen dat zij homoseksueel zijn, verantwoordelijk te houden voor seksueel misbruik van kinderen en minderjarigen. De grote crisis in dit verband hangt ons inziens echter op de eerste plaats samen met een sterke diskwalificatie, verdringing, ontkenning, slechte integratie van de eigen seksualiteit, zeker als het om homoseksualiteit gaat, door vele ambtsdragers en binnen onze kerk in bredere zin. Men is eenvoudig niet in staat en niet bereid en het wordt gewoon niet toegestaan om erover te spreken, behalve in de sfeer van het sacrament van de biecht. Ons inziens werkt dit voor de kerk als geheel en in het bijzonder voor de ambtsdragers zelf echt slecht uit.

Onze taxatie is dat de manier waarop vanuit onze Rooms-Katholieke Kerk vaak is omgegaan met homoseksuele mensen en over hen gesproken en geschreven is en soms nog altijd geschreven en gesproken wordt, in Nederland, niet alleen onder niet-katholieken, maar ook onder katholieken, gemiddeld vaak niet goed is gevallen en valt. De geloofwaardigheid van de evangelieverkondiging in ons land is en wordt daardoor belast en aangetast.

Wij hebben, dierbare paus Franciscus, grote sympathie voor uw persoon en grote waardering voor uw ambtsuitoefening in het kader waarvan u inmiddels vele malen óók van aandacht en begrip voor homoseksuele mensen hebt getuigd. Het kerkelijk beleid en kennelijk ook uw eigen benadering in verband met priesterschap en homoseksualiteit doen aan die aandacht en dat begrip echter afbreuk. Wij willen u daarom vragen om de bepaling in *Il dono della vocazione presbiterale* waardoor homoseksuele kandidaten ipso facto voor het celibataire priesterambt worden gediskwalificeerd, te corrigeren.

Bij de bezinning op deze materie worden wij graag betrokken. Daarom stellen wij voor om op afzienbare termijn een keer met u of een vertegenwoordiger van u te spreken. U vragend om een reactie op dit voorstel,

met hartelijke broederlijke groet,
namens het Werkverband van Katholieke Homo-Pastores,

drs. Frans Bossink, voorzitter

contact@homopastor.nl

Cc. (1) Mgr. Dr. Angelo Cavalli, Apostolisch Nuntius in Nederland, (2) Congregatie voor de Clerus, t.n.v. Beniamino Kardinaal Stella, prefect, (3) alle Nederlandse en Vlaamse bisschoppen en hulpbisschoppen.